

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 241.774 van 14 juni 2018
in de zaak A. 225.003/IX-9284**

In zake: Lisette D. MUNTSLAG
woonplaats kiezend te 1000 Brussel
Schildknaapstraat 39

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jochen Vranckx
kantoor houdend te 1000 Brussel
Central Plaza
Loksumstraat 25

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 april 2018, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van 11 januari 2018, genomen door [de] minister van Cultuur, Jeugd & Media, welk besluit is bevestigd op 12 maart 2018”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 juni 2018.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Jochen Vranckx, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster dient een ondersteuningsaanvraag in voor een kortlopende beurs in het kader van het Kunstendecreet van 13 december 2013, ten belope van 15.000 euro.

Op 5 oktober 2017 wordt haar meegedeeld dat de aanvraag ontvankelijk is bevonden.

Op 26 oktober 2017 onderzoekt de daartoe overeenkomstig het Kunstendecreet samengestelde beoordelingscommissie de aanvraag en zij verleent een uitgeschreven artistiek advies met de volgende conclusie:

“De commissie krijgt te weinig informatie over haar werk, werkplan en timing. Op basis van de beschikbare informatie kan hier geen grondig oordeel over gevormd worden. Van vorming van een parcours in de professionele sector in Vlaanderen is op dit moment geen sprake. De commissie kwalificeert deze aanvraag dan ook als ‘volstrekt onvoldoende’ en adviseert om de aanvraag niet te subsidiëren.”

Met een e-mailbericht van de afdeling Kunsten van 16 januari 2018 wordt verzoekster meegedeeld dat de Vlaamse minister, bevoegd voor Cul-
‡BEGSJB DAG-BDEAEIT‡

tuur, op 11 januari 2018 “de principiële beslissing genomen [heeft] om het initiatief [van verzoekster] niet te ondersteunen”. Meegedeeld wordt dat een beroepsmogelijkheid bestaat bij de Raad van State, maar dat deze procedure maar kan starten “op het ogenblik dat de minister een besluit heeft ondertekend”.

Een “besluit van 12 maart 2018 bevestigt deze beslissing”, zo wordt verzoekster per e-mail van 6 april 2018 meegedeeld door de afdeling Kunsten. Dit bericht refereert aan het ministerieel besluit van 12 maart 2018 ‘houdende toekenning van kortlopende beurzen voor ronde 1 van 2018 voor een totaalbedrag van 441.800 euro’. Omtrent de aanvraag van verzoekster is te lezen in bijlage 2 van dit besluit:

“De minister maakt zich de overwegingen en adviezen van de bevoegde beoordelingscommissie volledig eigen en ziet af van een subsidietoekenning”.

IV. Toepassing korte debattenprocedure

Uiteenzetting van de middelen

4. Verzoekster zet haar middelen tot nietigverklaring uiteen als volgt:

“De minister heeft de principiële beslissing genomen om het initiatief met als titel ‘Kortlopende beurs (027374)’ niet te ondersteunen’, gaat in tegen artikel 5 van het gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid van de Vlaamse overheid; 1° het bewerkstelligen van een tolerante samenleving waarin verschillen tussen personen erkend en gewaardeerd worden; 2° het bestrijden en voorkomen van discriminatie; 3° het creëren van de voorwaarden opdat eenieder volwaardig kan participeren aan de Vlaamse samenleving; 4° het bewerkstelligen van gelijke kansen van sociale groepen die geconfronteerd worden met achterstellingen of uitsluiting.

Dat mijn verzoek, eerst ontvankelijk wordt verklaar[d] en na tussenkomst van mensen, als zijnde een aangestelde beoordelingscommissie in dienst van de minister, wordt uitgesloten, en dat deze afwijzing vervolgens met de wet in hand wordt gerechtvaardigd, getuig[t] van een bevooroordeelde administratieve willekeur;

Soortgelijke bevooroordeelde willekeur heeft mijn rechten als mens in Nederland en Amerika ernstig aangetast en mij daarmee ook grote mate-

riële en immateriële schade berokkend, de reden waarom ik nu in België woon.”

Beoordeling

5.1. Voor zover verzoekster refereert aan “artikel 5 van het gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid van de Vlaamse overheid” bedoelt zij wellicht artikel 5 van het decreet van 10 juli 2008 ‘houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid’, dat luidt:

“Het Vlaamse gelijkebehandelings- en gelijkekansenbeleid heeft tot doel:
1° het bewerkstelligen van een tolerante samenleving waarin verschillen tussen personen erkend en gewaardeerd worden;
2° het bestrijden en voorkomen van discriminatie;
3° het creëren van de voorwaarden opdat eenieder volwaardig kan participeren aan de Vlaamse samenleving;
4° het bewerkstelligen van gelijke kansen van sociale groepen die geconfronteerd worden met achterstellingen of uitsluiting.”

5.2. Deze bepaling waarvan de schending wordt ingeroepen geeft louter richtlijnen en doelstellingen weer die aan het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid ten grondslag dienen te liggen. Deze bepaling bevat dan ook geen juridisch afdwingbare rechtsregels. Het gebrek aan bindend karakter zorgt ervoor dat deze bepalingen op zich niet de onwettigheid van de aan verzoekster geweigerde subsidie kunnen aantonen. Overigens verzuimt verzoekster ook toe te lichten hoe dit artikel, volgens haar, door de bestreden rechtshandeling geschonden zou zijn.

5.3. In die mate is het middel niet ontvankelijk.

6.1. Dat een aanvraag ontvankelijk wordt verklaard – dit betekent: ze is tijdig en volledig – garandeert geenszins dat de gevraagde werkingsmiddelen vervolgens worden toegekend.

Uit artikel 17 Kunstendecreet blijkt dat een ontvankelijke aanvraag nog aan een aantal toekenningsvoorwaarden en kwalitatieve criteria dient te voldoen, welke door een commissie worden onderzocht:

“§ 1. Een commissie als vermeld in artikel 44, gaat na of een ontvankelijk aanvraagdossier voldoet aan elk van de volgende toekenningsvoorwaarden:

1° de aanvrager is betrokken bij het kunstgebeuren binnen de Vlaamse Gemeenschap;

2° de aanvrager is professioneel actief in de kunstensector;

3° de activiteiten behoren niet tot de activiteiten, vermeld in artikel 11.

§ 2. Een commissie als vermeld in artikel 44, toetst een ontvankelijk aanvraagdossier aan de volgende criteria:

1° de kwaliteit van de motivatie;

2° het groeipotentieel van het oeuvre van de kunstenaar;

3° indien van toepassing, de nadere bepaling door de Vlaamse Regering van de criteria.”

Verzoekster weersprekt niet dat de kwaliteitsbeoordeling is verlopen volgens de door het Kunstendecreet voorgeschreven procedure. De bedoelde adviescommissie heeft om redenen, die verzoekster in haar verzoekschrift onbesproken laat, geadviseerd om geen subsidie toe te kennen. Volgens de commissie voldeed de aanvraag volstrekt niet aan de aangehaalde voorwaarden en criteria. De minister heeft zich met het bestreden besluit uitdrukkelijk bij dit advies aangesloten en die motieven derhalve de zijne gemaakt.

Verzoekster toont aldus niet aan dat er sprake is van een bevooroordeelde administratieve willekeur.

6.2. In die mate is het middel niet gegrond.

7. Op de terechtzitting verklaart verzoekster nog dat zij gediscrimineerd is, omdat een bepaalde moslimorganisatie wel een subsidie zou hebben gekregen en zij niet.

Het volstaat vast te stellen dat van deze grief niets te lezen is in de uiteenzetting van het inleidend verzoekschrift, om ze als onontvankelijk te verwerpen.

8. Het auditoraat heeft terecht gemeend dat het beroep slechts een kort debat vereist.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 juni 2018, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Vera Wauters, griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren